

עטורה

בגלימה

ובכתר,

ששימשו

את יוסי

ידיו בתפקידו

כריצ'ארד

השלישי

בהצגת

„אריה

בחורף”

מקבלת

מלכת המים

1972,

את תשואות

הקהל הנלהב.

(מימינה דבי

אביגור,

משמאלה

עומדת

הסגנית

השנייה).

במופע עשיר,

דחוס אמני-

צמרת

וחתיכות,

זכתה

שביעיסטית

ארוכת רגליים

בתואר הנכסף.

הקהל השב

שהיא קרירה

ומלכותית —

אבל האמת

היתה

שהמלכה

היתה

קפואה

במאמץ שלא

להתעלף

לאחר שלושה

ימי צום כדי

להרזות.

המלכה לא התעלפה

כאשר הופיעו המועמדות על הבמה, יכול היה, מי שידע, להבחין בקלות בהבדל השאלה המעניינת היא, כמה מבין הצופים הבחינו.

* * *

ל א היתה זו הדרמה היחידה שהתרחשה בתחרות מלכת המים 1972 — התחרות שעורך העולם הזה. למרות שהתחוללה ממש מול עיני הצופים — נעלמה מעיניהם. וזה, למרות שכל עין היתה נשואה אליה, אל דוקי הוניגמן, שזכתה בכתר המלכות בהפרש קולות גדול, והיתה מרגע ראשון הדמויות הבולטות על הבמה. לקהל היה נדמה שהתנהגותה שלושה, מלכותית, האמת היתה, שהתנהגותה של דוקי היתה — לפני התעלפות. שכן העלמה בת ה-17, המתנשאת לגובה

כ מה מבין אלפי הנוכחים הבחינו במתרחש? מבחינה מקצועית, היתה זו עבירה על איסור מוחלט שבמוחלט. אחת המועמדות, שהגיעה לשלב הבחירה של המועמדות הסופיות ללא קושי, נעלמה מייד כאשר החלו החזרות על ההופעה הסופית. קרוב משפחה, הסתבר, חלה קשה, והיא נאלצה להישאר בבית לשמור על הילדים. היא חזרה והופיעה שוב — בהיכל התרבות, שעה לפני התחלת המופע. ימים ארוכים לאחר שהכל כבר התייאשו ממנה. בדמעות בעיניים, התחננה להתקבל. לאחר לבטים קצרים, אך קשים, נפלה ההחלטה: לקבל: תחרות מלכת המים איננה הצגת תיאטרון. על הפרצוף הדומע זרחה השמש. שאר הבנות פרצו בצחלת שמחה, אפפו את הבת, החלו דוחסות בה, בשעה אחת, את כל התורה שחזרו ולמדו במשך שבועות.